

192

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 września 1974 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie bankowych rachunków dewizowych w złotych dla osób fizycznych krajowców dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 238 i z 1973 r. Nr 54, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1972 r. w sprawie bankowych rachunków dewizowych w złotych dla osób fizycznych krajowców dewizowych (Monitor Polski Nr 41, poz. 225) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Na rachunki dewizowe w złotych mogą być przyjmowane kwoty w złotych:

1) z realizacji przekazów bankowych i pocztowych, czeków i akredytyw oraz pieniędzy opiewających na waluty następujących państw: Ludowej Republiki Albanii, Ludowej Republiki Bułgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Kuby, Mongolskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej Republiki Wietnamu i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, jeżeli pochodzą one z tytułu honorariów i wynagrodzeń za pracę i usługi, odszkodowań, spadków, alimentów i oszczędności z diet,

2) z rachunków dewizowych w złotych krajowców dewizowych będących członkami najbliższej rodziny posiadacza rachunku.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1, mogą być przyjmowane na rachunki dewizowe w złotych pod warunkiem udowodnienia bankowi tytułu, z którego kwota pochodzi, a gdy wpłata następuje w gotówce lub w kwotach pochodzących z realizacji czeków na okazi-

ciela albo akredytyw, wymagane jest ponadto potwierdzenie ich przywozu w imiennej deklaracji przywozu lub w zaświadczeniu granicznego urzędu celnego.

3. Jeżeli wpłata następuje środkami płatniczymi przywiezionymi z zagranicy z podróży służbowej, wymagane jest udokumentowanie ich przywozu zaświadczeniem urzędu celnego z adnotacją instytucji delegującej stwierdzającą okres pobytu za granicą osoby delegowanej.”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Zezwala się posiadaczowi rachunku dewizowego w złotych na podejmowanie kwot z rachunku, dysponowanie saldem w kraju na rzecz członków jego najbliższej rodziny krajowców dewizowych oraz na dokonywanie z rachunku wypłat do państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 na dowolne cele, jak również na zawieranie umów stanowiących tytuł tych wypłat.

2. Kwoty wypłacone z dewizowego rachunku w złotych posiadaczowi rachunku albo członkom jego najbliższej rodziny krajowcom dewizowym w pieniądzu lub w czekach opiewających na waluty państw wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 1 na koszty podróży i pobytu w tych państwach mogą być wywiezione za granicę na podstawie zaświadczenia banku dokonującego wypłaty.”;

3) w § 5 wyrazy: „wydziału finansowego właściwej rady narodowej” zastępuje się wyrazami: „właściwego terenowego organu administracji państwowej”;

4) dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. Do członków najbliższej rodziny w rozumieniu zarządzenia zalicza się: małżonka, zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, rodziców małżonka, zięciów, synowe, pasierbów i osoby przysposobione.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski